

Bruksela, 10 lipca 2026 r.
(OR. en)

11727/26

ECOFIN 991
UEM 353
SOC 487
EMPL 275
ECB
EIB

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Dotyczy:	Konkluzje w sprawie szczegółowych ocen sytuacji w ramach procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej w 2026 r. – Konkluzje Rady (10 lipca 2026 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie szczegółowych ocen sytuacji w ramach procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej w 2026 r., przyjęte przez Radę na jej 4189. posiedzeniu, które odbyło się 10 lipca 2026 r.

**KONKLUZJE RADY W SPRAWIE SZCZEGÓŁOWYCH OCEN SYTUACJI W RAMACH
PROCEDURY DOTYCZĄCEJ ZAKŁÓCEŃ RÓWNOWAGI MAKROEKONOMICZNEJ
W 2026 R.**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

1. **PODKREŚLA**, że wzrost PKB w UE – po osiągnięciu w 2025 r. poziomu 1,5 % – ma według prognoz obecnie ulec spowolnieniu, a inflacja ma w 2026 r. wzrosnąć, ze względu na skutki konfliktu na Bliskim Wschodzie. **ZAUWAŻA**, że w 2025 r. gospodarka UE wykazała się odpornością przy jednoczesnej malejącej presji inflacyjnej, co pomogło ograniczyć pewne występujące od dawna podatności na zagrożenia makroekonomiczne, przy czym sytuacja w poszczególnych państwach członkowskich była zróżnicowana. **PRZYZNAJE**, że utrzymujące się napięcia geopolityczne i handlowe osłabiają perspektywy wzrostu i podnoszą inflację w kontekście nieustannej wysokiej niepewności, co zwiększa ryzyka związane z zakłóceniami równowagi.
2. **PODKREŚLA**, że nadal ważne jest wdrażanie procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej w celu wykrywania zakłóceń równowagi, które mają lub mogą mieć niekorzystny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie gospodarek poszczególnych państw członkowskich, unii gospodarczej i walutowej lub całej UE, a także w celu zapobiegania takim zakłóceniom oraz ich korygowania. **KŁADZIE NACISK** na kluczową rolę kompleksowej analizy w monitorowaniu istniejących zakłóceń równowagi i identyfikowaniu potencjalnych podatności na zagrożenia makroekonomiczne. **JEST ZDANIA**, że w szczegółowych ocenach sytuacji z 2026 r. przedstawiono wysokiej jakości kompleksową analizę sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich poddanych ocenie.

3. ODNOTOWUJE, że – ogólnie rzecz biorąc – Komisja zastosowała odpowiednie narzędzia analityczne uzupełnione merytoryczną analizą jakościową, w świetle konkretnych wyzwań, jakim muszą sprostać poszczególne państwa członkowskie. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE stosowanie analizy perspektywicznej oraz ocenę odnośnych polityk, z uwzględnieniem również wagi zakłóceń równowagi i ich ewolucji. PODKREŚLA znaczenie wskaźników zapasów i przepływów w ocenie, rolę środków politycznych oraz wymiar tej procedury związany z UE i strefą euro. ZWRACA UWAGĘ na potencjalne interakcje między różnymi zmiennymi makroekonomicznymi. ZAZNACZA, że nadal istotna jest ocena efektów rozlewania się krajowych polityk gospodarczych oraz skutków wydarzeń światowych. PODKREŚLA znaczenie terminowego monitorowania i oceny oraz zapewnienia równego traktowania i przejrzystości na podstawie oceny opartej na dowodach, w tym w odniesieniu do danych ilościowych i jakościowych oraz wdrożonych polityk, a także znaczenie tego, by klasyfikacja zakłóceń równowagi opierała się na obiektywnych dowodach i była konsekwentnie stosowana we wszystkich państwach członkowskich.
4. ODNOTOWUJE pogłębianie się różnic inflacyjnych w UE. DOSTRZEGA, że rosnące ceny energii w 2026 r. przyczyniają się do ogólnego wzrostu inflacji i że nie można wykluczyć dalszego pogłębiania się różnic inflacyjnych. ZAUWAŻA, że jednocześnie wzrost jednostkowych kosztów pracy był w ubiegłym roku bardziej umiarkowany, pozostając jednak na wysokim poziomie w części państw członkowskich. ZAZNACZA, że utrzymujące się rozbieżności pod względem kosztów i cen mogą osłabiać konkurencyjność w poszczególnych państwach członkowskich i stanowić szczególny powód do niepokoju w strefie euro.
5. PRZYZNAJE, że salda obrotów bieżących poprawiły się w 2025 r., choć w niektórych państwach członkowskich utrzymują się duże deficyty i nadwyżki. ZAUWAŻA, że w ujęciu ogólnym w 2025 r. ujemne międzynarodowe pozycje inwestycyjne netto poprawiły się, choć działo się to w wolniejszym tempie, a pozycje dodatnie – zmniejszyły się, co odzwierciedla również skutki wyceny. UZNAJE, że na rachunki zewnętrzne mogły mieć wpływ wyższe ceny energii i spodziewany wolniejszy wzrost handlu.

6. ODNOTOWUJE, że wzrost cen nieruchomości mieszkalnych jeszcze bardziej przyspieszył w 2025 r. PRZYJMAJE, że w wielu państwach członkowskich popytowi sprzyjał wzrost realnych dochodów gospodarstw domowych i korzystniejsze warunki finansowania, podczas gdy podaż pozostawała ograniczona. ZAUWAŻA, że w niektórych państwach członkowskich wzrosło ryzyko zawyżenia cen nieruchomości mieszkalnych. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI, że oczekiwany wzrost cen nieruchomości mieszkalnych ma pozostać dynamiczny ze względu na czynniki strukturalne. Należą do nich utrzymujące się niedobory mieszkań przy wolnym tempie eliminowania wąskich gardeł w podaży w wielu państwach członkowskich, polityka podatkowa, a także nieefektywne rynki wynajmu; czynniki te są w niektórych przypadkach spotęgowane popytem na alternatywne inwestycje, zwłaszcza w państwach członkowskich o płytkim rynku kapitałowym.
7. ZAUWAŻA, że w 2025 r. wzrosło zaciąganie pożyczek przez gospodarstwa domowe i przedsiębiorstwa niefinansowe z uwagi na łatwiejsze warunki finansowania. PODKREŚLA, że niedawne zaostrzenie warunków finansowania może osłabić zaciąganie pożyczek i zwiększyć obciążenia związane z obsługą zadłużenia, zwłaszcza tam, gdzie rozpowszechnione są kredyty o zmiennym oprocentowaniu. PRZYJMAJE, że chociaż w niektórych państwach członkowskich wskaźniki zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych nadal się zmniejszały, w wielu innych wzrosły i przekroczyły poziom z 2019 r, czyli sprzed pandemii, a w związku ze zwiększeniem deficytów w niektórych państwach członkowskich oczekiwany jest dalszy wzrost tych wskaźników. ZAUWAŻA, że zwiększone zadłużenie w połączeniu z odnotowywaną ostatnio wyższą rentownością obligacji skarbowych skutkuje wyższymi wydatkami z tytułu odsetek.
8. PODKREŚLA, że sektor bankowy pozostaje zdrowy i odporny oraz charakteryzuje się solidnymi współczynnikami kapitałowymi i wysoką rentownością banków. ZAZNACZA, że kredyty zagrożone w ujęciu łącznym utrzymywały się na poziomie zbliżonym do rekordowo niskich poziomów, przy ograniczonym dalszym spadku w państwach członkowskich, w których były one zwykle wysokie. ZAUWAŻA, że w niektórych państwach członkowskich utrzymują się duże ekspozycje na krajowy dług państwowy oraz podatności na zagrożenia związane z nieruchomościami komercyjnymi.
9. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI, że Grecja, Niemcy i Szwecja nie doświadczają już zakłóceń równowagi w kontekście procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej. ODNOTOWUJE, że w Grecji ograniczone zostały podatności na zagrożenia związane z wysokim długiem publicznym i zewnętrznym oraz że zmniejszyła się liczba kredytów zagrożonych w odniesieniu do banków, a korzystne warunki finansowania łagodzą ryzyka dla stabilności zewnętrznej związane ze znacznym deficytem obrotów bieżących. ODNOTOWUJE, że w Niemczech zmniejszyły się podatności na zagrożenia związane z zadłużeniem gospodarstw domowych i nadwyżką obrotów bieżących. ODNOTOWUJE, że w Szwecji utrzymują się podatności na zagrożenia związane z rynkiem nieruchomości i wysokim poziomem zadłużenia sektora prywatnego, ale ich waga zmniejszyła się.

10. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI, że Włochy, Węgry i Słowacja nadal doświadczają zakłóceń równowagi, a jednocześnie dostrzega pewną poprawę w tych państwach, zwłaszcza we Włoszech i na Słowacji.
 11. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI, że Rumunia nadal doświadcza nadmiernych zakłóceń równowagi. ZAUWAŻA, że podatności na zagrożenia związane z deficytem budżetowym i deficytem obrotów bieżących zmniejszyły się, ale nadal są znaczne, podczas gdy konkurencyjność kosztowa w dalszym ciągu się pogarsza, choć w mniejszym stopniu niż wcześniej.
 12. WZYWA do pełnego stosowania procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej wraz ze zreformowanymi ramami zarządzania gospodarczego wpisanymi w europejski semestr, w tym, w stosownych przypadkach, do uruchomienia procedury dotyczącej nadmiernego zakłócenia równowagi. PODKREŚLA znaczenie szybkich i stałych działań politycznych w celu zaradzenia zakłóceniom równowagi makroekonomicznej, w szczególności działań zawartych w średniookresowych planach budżetowo-strukturalnych i odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru.
-